

СПРАВА «ТАНАСІЙЧУК ТА ДЕРЕВ'ЯНИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF TANASIYCHUK AND DEREVYANYI v. UKRAINE)

(Заяви № 25083/20 та № 45967/20)

Стислий виклад рішення від 24 червня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість кримінальних проваджень у їхніх справах була несумісною із вимогою «розумного строку» та на відсутність у них ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цих справах була надмірною і не відповідає вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»